

ΠΑΡΑ ΚΣΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
2021

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μεγάλος και περίεργος άνθρωπος που είχε σπίτια για παντελόνι. Είχε πράσινο πρόσωπο. Είχε δυο διαφορετικά χέρια. Το ένα πράσινο και το άλλο μπεζ. Είχε διαφορετικά παπούτσια. Το ένα παπούτσι ήταν άσπρο και το άλλο μαύρο. Είχε και μωβ παλτό. Και μωβ καπέλο. Είχε μαύρα μαλλιά, μαύρο μουστάκι και μαύρα γένια. Είχε και ένα βιολί. Ήταν ένας πολύ παράξενος άνθρωπος που δεν μιλούσε. Μιλούσε με τη μουσική του. Τον έλεγαν Μακίνα και είχε φύγει από τη χώρα του γιατί έγινε μεγάλος σεισμός.

Κάθε πρωί ο Μακίνα έπαιρνε το βιολί του και περπατούσε πάνω στις στέγες των σπιτιών. Περπατούσε με αστειό και περίεργο τρόπο. Σαν να είναι Νίντζα που χορεύει. Δεν ήταν σωστό να ανεβαίνει στις στέγες γιατί ήταν αταξία. Θα μπορούσε να σπάσει τα κεραμίδια αφού ήταν τεράστιος. Δεν τα έσπασε, όμως. Το έκανε μάλλον με τρόπο μαγικό. Του άρεσε που ανέβαινε στις στέγες γιατί έβλεπε από ψηλά τον κόσμο και έπαιζε μελωδία για να κάνει τους ανθρώπους να ξυπνάνε το πρωί χαρούμενοι, για να χορεύουν και να τραγουδούν και για να τους κάνει να τον αγαπούν.

Οι άνθρωποι ούτε τον έβλεπαν, ούτε τον άκουγαν τον Μακίνα.

Ίσως γιατί ήταν και πολύ ψηλά στις στέγες.

Ίσως τον φοβόντουσαν. Γιατί ήταν τεράστιος σαν γίγαντας και ήταν και παράξενος και διαφορετικός.

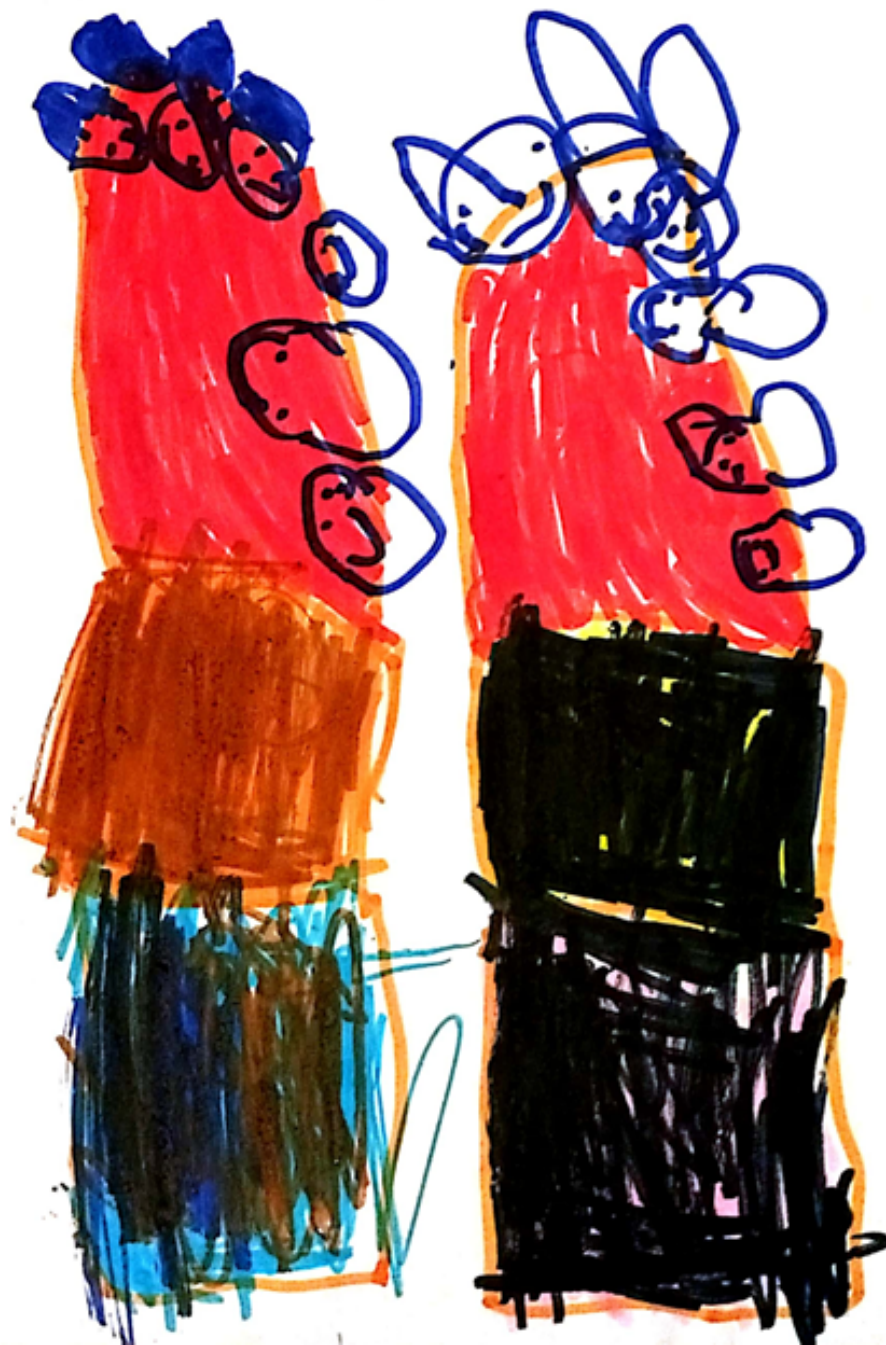
Αυτός τους έπαιζε μουσική αλλά η μουσική του δεν έφτανε στα αυτιά τους.

Ο Μαξ, η Μπουμπού, ο Όλαφ, η Νάλα τα σκυλάκια της πόλης μαζί με την Ήρα τη γατούλα και μια κότα παλαβιέρα άκουγαν τη μουσική του.

Μια μέρα πήγαν κοντά του, ανέβηκαν στη στέγη και χόρευαν κουνώντας τις ουρές τους.

Τα ζωάκια τα είδε ένα παιδάκι με περίεργο όνομα.

Ο Μπακαπάνι.

Τα είδε να περπατάνε στη στέγη και τα ακολούθησε.

Ο Μπακαπάνι ήταν από αλλού.
Ήταν από άλλη χώρα και μιλούσε άλλη γλώσσα.

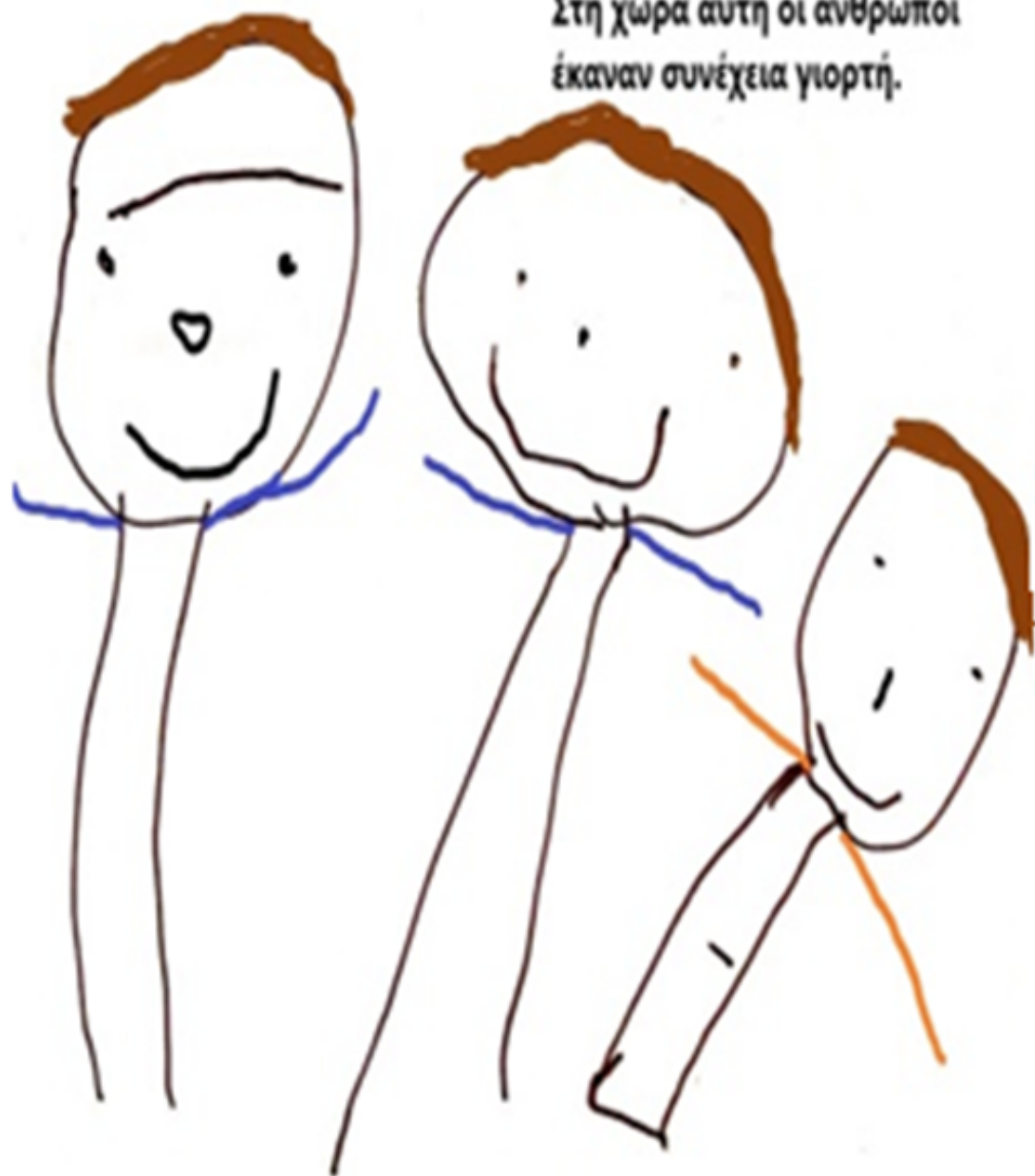

Μάλλον από την Μπακαπανία.

Κρατούσε και μια κούκλα που την έλεγε κουκούλι. Του άρεσε να παίζει
με την κούκλα του.

Στη χώρα αυτή οι άνθρωποι
έκαναν συνέχεια γιορτή.

Τότε είδε και αυτόν τον άνθρωπο. Τον Μακίνα. Ήταν στεναχωρημένος γιατί οι άνθρωποι τον φοβόντουσαν και δεν άκουγαν τη μουσική του. Όμως ο Μπακατάνι δεν τον φοβόταν και άκουσε τη μελωδία του.

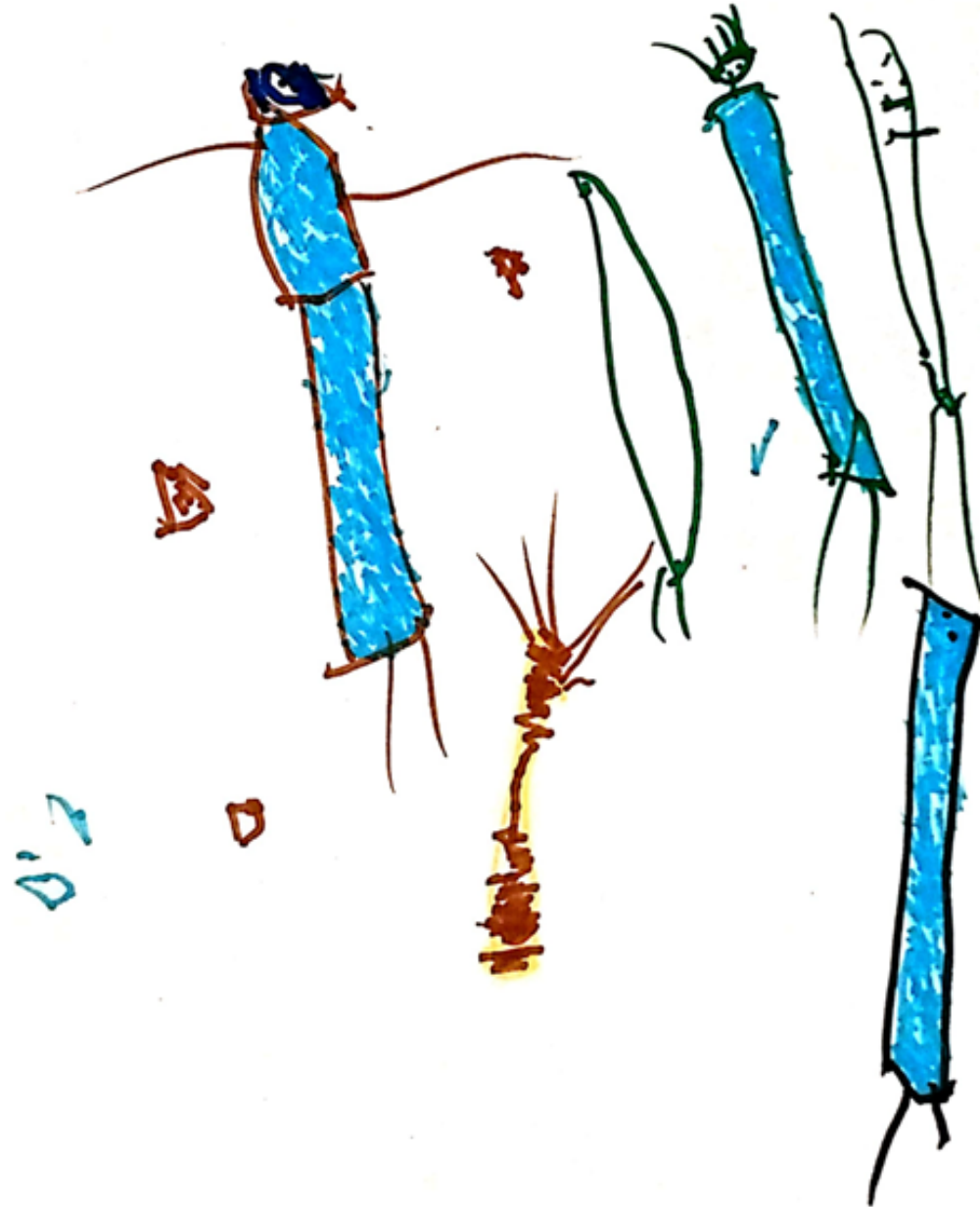
Του άρεσε και σκέφτηκε «Μαγική μουσική!»

Ήταν τόσο όμορφη και ένιωθε τέτοια χαρά που τον μάγεψε και πέταξε ψηλά σαν μικρό πουλάκι.

Όταν είδε την πόλη από τα σύννεφα κατάλαβε ότι αυτός ο τόπος δεν είχε χρώμα. Ήταν γκριζος τόπος. Ο ήλιος είχε χαθεί. Μόνο σύννεφα είχε στον ουρανό και σκοτάδι. Τα λουλούδια, τα δέντρα και η Μανόλια ξεράθηκαν.

Ήταν η Σκοτεινούπολη!

Στη Σκοτεινούπολη οι άνθρωποι ήταν κλεισμένοι στα σπίτια τους.
Έκλαιγαν και άκουγαν μόνο το κλάμα τους.
Δεν έβγαιναν βόλτες στη Γέφυρα της πόλης, ούτε στη θάλασσα.
Οι μεγάλοι δεν πήγαιναν στις δουλειές τους και τα παιδιά δεν έπαιζαν, ούτε
πήγαιναν για μπάλα στο γήπεδο, ούτε έφτιαχναν ζαστριφές.

Όλοι ήταν δυστυχισμένοι.

Ο Μπακαπάνι τα είδε όλα από ψηλά και κατάλαβε ότι οι άνθρωποι της
Σκοτεινούπολης δεν μπορούσαν να ακούσουν τη μουσική του Μακίνα.
Άκουγαν μόνο το κλάμα τους. Γι' αυτό ήταν δυστυχισμένοι.

Αποφάσισε να τους βοηθήσει και να διώξει τα σύννεφα.
Πήρε δύναμη από τη μουσική του Μακίνα που ήταν μαγική και με τα
χέρια του έσπρωξε τα σύννεφα μακριά.
Τα κατάφερε.

Τον βοήθησε και η κουκούλ.

Ήρθε ξανά ο ήλιος στον ουρανό της πόλης.

Οι άνθρωποι αμέσως σταμάτησαν να κλαίνε.
Κοίταξαν τριγύρω το φως και άκουσαν τη μουσική του Μακίνα.
Η μουσική τρύπωσε στα αυτιά όλων.
Η πόλη πήρε χρώμα.
Τα λουλούδια άνθισαν και τα δέντρα έβγαλαν φύλλα. Και η Μανόλια.
Τα παιδιά έτρεξαν στις παιδικές χαρές.
Οι μεγάλοι βγήκαν χαρούμενοι στους δρόμους.

Η μουσική του Μακίνα τους μάγεψε όλους από χαρά.

Τραγουδούσαν σε διαφορετικές γλώσσες αλλά καταλάβαιναν όλοι ότι
λέγανε για τη χαρά.

Άρχισαν να χορεύουν, να γελάνε.

Και να πετάνε ψηλά.

Έτσι η Σκοτεινούπολη έγινε Χρωματιστούπολη και η πόλη είχε χρώματα.

Οι άνθρωποι κατάλαβαν ότι ο Μακίνα με τη μουσική του τους έκανε
χαρούμενους.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Ψέματα ή αλήθεια, έτσι λεν' τα παραμύθια!

ΔΙΑΒΟΛΟΤΕΤΙΝ ΙΟΤΟΡΙΑ
ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ...

